

UvA-DARE (Digital Academic Repository)

Suzanne Glerum, een zee van olievert

Stigter, S.

Publication date

1998

Document Version

Final published version

Published in

Kunstbeeld

[Link to publication](#)

Citation for published version (APA):

Stigter, S. (1998). Suzanne Glerum, een zee van olievert. *Kunstbeeld*, 22(12), 62.

General rights

It is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), other than for strictly personal, individual use, unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

Disclaimer/Complaints regulations

If you believe that digital publication of certain material infringes any of your rights or (privacy) interests, please let the Library know, stating your reasons. In case of a legitimate complaint, the Library will make the material inaccessible and/or remove it from the website. Please Ask the Library: <https://uba.uva.nl/en/contact>, or a letter to: Library of the University of Amsterdam, Secretariat, P.O. Box 19185, 1000 GD Amsterdam, The Netherlands. You will be contacted as soon as possible.

SUZANNE GLERUM een zee van olieverf

Suzanne Glerum: 'Begin van de reis', 1998; olieverf op doek, 100x120 cm

Zoetwater, zout water, brak water; het recente werk van Suzanne Glerum toont alle varianten die ons land kent. Ze schildert eenvoudige aspecten van het Hollandse landschap op een uiterst expressieve manier. Door sfeervol kleurgebruik en een levendige penseelvoering krijgen de verlaten plekken een eigenaardig tintje. Er is meer aan de hand.

Toen Emo Verkerk 8 jaar geleden als rijksgecommitteerde op de Rietveld Academie het eindexamenwerk van Suzanne Glerum (1960 Marknesse) moest beoordelen, was hij diep onder de indruk. De manier waarop ze het Hollandse landschap portretteert, komt natuurlijk dicht bij zijn eigen werk. Zo geeft Glerum, net als hij, met doeltreffende streken en een royale portie olieverf de essentie van het onderwerp weer. Alleen Glerum schildert nooit mensen. Dat wil zeggen, niet in de gedaante van de menselijke figuur. Het zijn de sporen die door de mens zijn achtergelaten die op haar schilderijen te zien zijn, in een desolate omgeving.

Eenvoudige onderwerpen vullen de doeken van Glerum. Het zijn kenmerkende details van een typisch Hollands landschap: een dijk, een vuurtoren, een pier, een aanlegsteiger, meerpalen, een dukdalf, een duinpan, strandhuisjes, een bootje, een kade, maar ook een rij windmolens of zelfs een bouwkeet. Het zijn

door de mens toegevoegde onderdelen aan het landschap. Dat is geen onbelangrijk detail, want daardoor wordt de afwezigheid van de mens op de schilderijen van Glerum juist voelbaar. De schijnbaar onbeduidende onderwerpen blijken belangrijke tekens in het landschap die menselijke activiteit impliceren. Zo heerst er bijvoorbeeld 'Stilte voor de storm' op een recent doek met gelijknamige titel. Een onbemand bootje ligt in een landschap vergeven van water. De zee is eindeloos en gaat ongemerkt over in de lucht. Monochroom kleurgebruik en geheimzinnige vaalroze tinten dragen bij aan de onbestemde situatie op dit schilderij.

HERINNERINGEN

Ondanks enkele poëtische titels en de geslaagde weergave van een bepaalde sfeer in de schilderijen van Glerum, ligt het niet in haar bedoeling om romantische landschappen te schilderen. 'Begin van de reis' had net zo goed 'Eind van de reis' of 'Boot aan de

kade' kunnen heten. De onderwerpen zijn niet per se op een esthetisch verantwoorde wijze weergegeven. Zo worden de wetten van het perspectief herhaaldelijk overtreden en de stoere penseelvoering zorgt ervoor dat je je niet zomaar kunt verliezen in het door Glerum weergegeven landschap. Het gaat hier om de schilderkunst. Glerums schilderijen zijn ontsproten aan haar herinnering aan de landschappen en die vormen dus slechts de aanleiding voor haar werk.

De weergave van het licht speelt voor Glerum een minstens zo belangrijke rol als de voorstelling. Het noorderlicht dat het Hollandse landschap kleurt, fascineert haar mateloos. Dat licht maakt de dingen niet mooier dan ze zijn, maar ook niet lelijker. Het is vooral eerlijk, het licht in Nederland. Glerum vindt het schelle licht in de omgeving van de Middellandse Zee dan ook helemaal niet aantrekkelijk, in tegenstelling tot veel andere Europese kunstenaars. De kleuren worden er veel te fel door. De landschappen die Glerum buiten Nederland tot onderwerp heeft genomen liggen niet voor niets ten noorden van ons land. Een serie Noorse zeegezichten is onlangs voltooid. Het licht is volgens haar in Noorwegen 'donkerder' dan hier. Dat daagt haar uit te schilderen.

Het licht is in Glerums werk verweven met het kleurgebruik. Doorgaans overheersen slechts twee of drie kleuren. Zelf noemt ze het geen kleuren, maar tinten. Die zijn weliswaar opgebouwd uit verschillende kleuren, maar tezamen geven die één toon per tint. Door de bescheiden plaats die kleur inneemt, komt de schildertoets volledig tot zijn recht. En dat is er niet zomaar een! Dik impasto toont de sporen van een enthousiast spel van het penseel met de materie. De olieverf klotst bijna letterlijk tegen de kade op het schilderij 'Begin van de reis'. Je ziet hoe het aangemeerde bootje heen en weer moet wiegen, zo levendig is het beeld weergegeven. Terwijl het motief toch vrij vereenvoudigd en grof is geschilderd. De olieverf zelf verzuipt bijna in het woelige water. Bijna. Want bij het aanschouwen van het schilderij vindt een voortdurende wisselwerking plaats tussen de materie en de voorstelling. Dat maakt het werk van Suzanne Glerum zo spannend. Wint de schilderkunst of de illusie?

Sanneke Stigter

Suzanne Glerum: Galerie Jos Art, KNSM-laan 291, Amsterdam; 22 november tot en met 20 december; di,do,vr 9.30-17.30 uur, wo,za,zo 13-17.30 uur

Suzanne Glerum: 'Tekens in het water', 1998; olieverf op doek 100x120 cm